

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 13C/129/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512216062
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tvrdá
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2512216062.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany, samosudkyňou JUDr. Janou Tvrdou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova č. 8, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného: Bobák, Bollová a spol. s r.o., so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa č. 10, IČO: 35 855 673, proti odporcovi: L. X., Z.: XX.XX.XXXX, B. V. A., Ž. Č.. XXX, o zaplatenie 259,52 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 118,52 eura spolu s úrokom

z omeškania 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 06.05.2011 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd návrh zamietá.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka obsiahnutá v Zmluve o pripojení zo dňa 06.10.2010 č. A5226553 bode 2.5, ktorej obsahom je záväzok: „V prípade porušenia niektorej z povinností Účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 141 eur“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 28.12.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 259,52 eura s 9,25% úrokom z omeškania ročne od 06.05.2011 do zaplatenia a trov konania, a to z titulu neuhradených poplatkov za hovorné v sume 118,52 eura a náhrady škody v sume 141 eur.

Odporcovi boli návrh, prílohy i procesné poučenia doručené dňa 29.05.2014 a 27.10.2014. Tento sa k návrhu nevyjadril.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 06.10.2010 uzavrel s odporcom zmluvu č. A5226553, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. Navrhovateľ pri uzavretí Dodatku k zmluve odpredal odporcovi mobilný telefón značky Sony Ericsson Zyló za kúpnu cenu 141 eur. Odporca za poskytnuté telekomunikačné služby za obdobie od 10/2010 - 12/2010 nezaplatil, čím porušil svoju zmluvnú povinnosť.

Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. (§ 115a ods. 2 O.s.p.)

Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.).

Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o pripojení a dodatkom k zmluve zo dňa 06.10.2010 vrátane dodatku, č. A5226553, Pokusom o pokonávku zo dňa 21.04.2011, Faktúrou zo dňa 18.12.2010, č. 8291283979, Faktúrou zo dňa 15.10.2010, č. 8290242473, Faktúrou zo dňa 15.11.2010, č. 100838939, Faktúrou zo dňa 15.11.2010, č. 8290761504, Faktúrou zo dňa 18.12.2010, č. 8291283979, Všeobecnými obchodnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „všeobecné podmienky“), ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ dňa 06.10.2010 uzavrel s odporcom zmluvu č. A5226553, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. Navrhovateľ pri uzavretí Dodatku k zmluve odpredal odporcovi mobilný telefón značky Sony Ericsson Zyló za kúpnu cenu 141 eur. Odporca za poskytnuté telekomunikačné služby za obdobie od 10/2010 - 12/2010 nezaplatil, čím porušil svoju zmluvnú povinnosť. Navrhovateľ odporcovi zaslal dňa 21.04.2011 pokus o pokonávku s rozpisom neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace, dlžná suma predstavuje 265,55 eura. Odporca na pokus o pokonávku nijako nereagoval. Navrhovateľ si z dlžnej sumy uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania, a to počnúc dňom 06.05.2011.

Podľa čl. 2, bod 2.3. predmetného dodatku, sa odporca zaviazal, že po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať túto zmluvu z dôvodu porušenia povinností odporcom. Z obsahu listín predložených navrhovateľom súd zistil, že odporca za obdobie od 10/2010 - 12/2010 nezaplatil titulom ceny poskytnutých telekomunikačných služieb sumu 118,52 eura. Ako to vyplýva z bodu 2.5. dodatku, v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu, je odporca povinný navrhovateľovi uhradiť zmluvnú pokutu v sume 141 eur. Zmluvné strany si tiež dohodli, že zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty nezaniká právo navrhovateľa na náhradu škody v plnom rozsahu. Dodatok neobsahuje ustanovenie, podľa ktorého by zmluvná pokuta predstavovala výšku zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu.

Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 21.04.2011 vyzval odporcu na zaplatenie sumy 118,52 eura titulom ceny poskytnutých služieb a na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 141 eur do 05.05.2011. Dňom 06.05.2011 sa tak dostal do omeškania.

Podľa § 43 ods. 1 Zákona o elektronických telekomunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 Zákona o elektronických telekomunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 3 písm. c) Zákona o elektronických telekomunikáciách, zmluva o pripojení zaniká odstúpením od zmluvy.

Podľa § 43 ods. 5, písm. b), e) Zákona o elektronických telekomunikáciách, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti alebo opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka,

ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je , že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 23a ods. 2 zák. č. 634/1992 zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2,4 Občianskeho zákonníka (účinný v čase uzatvárania zmlúv o pripojení a dodatkov k nim), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka (účinný v čase uzatvárania zmlúv o pripojení a dodatkov k nim), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka (účinný v čase uzatvárania zmlúv o pripojení a dodatkov k nim), za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ splniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (účinný v čase uzatvárania zmlúv o pripojení a dodatkov k nim), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 115a ods. 1, 2 O.s.p., na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie jej v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali. Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Citované ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru

a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné (pre porovnanie uznesenie IV. ÚS 55/2011). Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 OZ). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

V zmysle dodatkov zmluvy o pripojení bolo dohodnuté, že účastník je povinný uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka a následného vypožičania SIM karty zo strany podniku. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samotným porušením povinnosti účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaným žiadneho úkonu zo strany podniku (napr. odstúpením od zmluvy alebo prerušením, či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinnosti). Účastník je zároveň povinný uhradiť podniku náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu podľa tohto článku bude účastník povinný zaplatiť podniku bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu ešte zostávala do uplynutia doby viazanosti.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi účastníkmi konania: navrhovateľom ako podnikateľom a odporcom ako fyzickou osobou nepodnikateľom bola uzatvorená zmluva o pripojení v zmysle § 43 zákona o telekomunikáciách a dodatok k nej. Súď mal tiež preukázané, že na základe dodatku k zmluve bol odporcovi zo strany navrhovateľa poskytnutý mobilný telefón Sony Ericsson Zyló za kúpnu cenu 141 eur. Podľa dodatku sa odporca zaviazal uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu, a to bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu ešte zostávala do uplynutia doby viazanosti.

Neoddeliteľnou súčasťou zmlúv sú všeobecné zmluvné podmienky poskytovania služieb, s obsahom ktorých bol odporca pri uzatváraní zmluvy riadne oboznámený. Nakoľko odporca neplatil riadne a včas za poskytované služby, vznikol mu nedoplatok podľa vyššie uvádzaných faktúr v celkovej sume 259,52 eura za obdobie od 10/2010 - 12/2010. Navrhovateľ si uplatnil u odporcu, odvolávajúc sa na dodatok k zmluve zmluvnú pokutu v sume 141 eur, keďže odporca porušil povinnosti, na plnenie ktorých sa zaviazal. Navrhovateľ vyzval odporcu pokusom o zmier zo dňa 21.04.2011 o splnenie si povinnosti, zaplatenie neuhradených faktúr spolu so zaplatením zmluvnej pokuty najneskôr do 05.05.2011. Pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi predstavuje celkom 118,52 eura titulom ceny

poskytnutých služieb v sume 141 eur titulom náhrady škody, a to vzhľadom na skutočnosť, že dohodnutá zmluvná podmienka týkajúca sa dojednanej zmluvnej pokuty bola súdom vyhlásená za neprijateľnú (napr. Rozsudok KS Prešov sp. zn. 6Co/91/2011).

Navrhovateľ v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a ani obsah všeobecných podmienok k tejto zmluve o pripojení. Súd dospel k záveru, že zmluva o pripojení a dodatok k nej uzavretá medzi účastníkmi konania majú charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 23a a nasl. zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a § 52 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedený charakter postavenia účastníkov záväzkového vzťahu bol teda navrhovateľ povinný rešpektovať a riadiť sa ustanoveniami Zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj ustanoveniami o spotrebiteľských doložkách upravených v § 52 a nasl. OZ. Účastníci uzavreli spotrebiteľskú zmluvu podľa osobitého zákona - z. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Ale súd má za to, že aj na takto dohodnuté záväzkové vzťahy je v zmysle §23a ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa potrebné uplatniť primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka a výkladovo prihliadať i na smernice ES zaoberajúce sa právnym postavením účastníkov spotrebiteľského vzťahu.

Navrhovateľ po tom, ako sú mu zamietané žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že:

- a) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť,
- b) vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút,
- c) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú,

pristúpil k zmene svojej procesnej aktivity tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. V prejednávannej veci je tento rozdiel 141 eur, a tento rozdiel považuje navrhovateľ za škodu vzniknutú porušením povinnosti odporcu.

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním počas doby viazanosti. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je: protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia návrhu, navrhovateľ nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov.

Pri tomto závere súd vychádza z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1 týchto VP platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

Podľa Článku 2 VP (Zmluva o pripojení. Aktivácia Služieb) bodu 2.1 - spoločnosť Orange Slovensko poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe medzi spoločnosťou Orange Slovensko a Účastníkom.

Podľa Článku 2 bodu 2.6 VP - zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania obidvoma zmluvnými stranami na tlačive spoločnosti Orange Slovensko, a.s.

Podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci navrhovateľ nepreukázal platné ukončenie zmluvy s odporcom, odporca teda svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil a nie je daný predpoklad vzniku škody, a to protiprávny úkon.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeľňuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedenie veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou MT a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva MT za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou MT, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo, pretože tento za MT obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie 3. predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvať odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody), by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Súd prihliadal na to, že ak je zabezpečenie plnenia totožnej zmluvnej povinnosti dojednané (resp. ex lege dané) viacerými spôsobmi (úrokmi z omeškania, zmluvnou pokutou), ktoré sú zároveň z kauzálneho hľadiska obdobnými sankčnými inštitútmi (v kauzálnej rovine nie je rozdielom, či sa platí „úrok z omeškania“ alebo „zmluvná pokuta“, platí sa jednoducho určitá peňažná suma), je potrebné skúmať primeranosť takéhoto zabezpečenia k významu zabezpečovanej zmluvnej povinnosti. Zmluvná povinnosť zaplatiť riadne a včas je esenciálnou povinnosťou dlžníka, na druhej strane výška zabezpečenia je v tomto prípade zjavne neprimeraná a podľa názoru súdu v prejednávacom prípade pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ) ako aj pre neprijateľnosť (§ 53 ods. 4 písm. k) OZ) absolútne neplatná. Nie je zlučiteľné s dobrými mravmi, že pre porušenie právnej povinnosti (hoc takejto významnej v právnom vzťahu) je dojednané sankčné zabezpečenie zmluvnou pokutou 141 eur. V komplexe vysloveného právneho názoru súdu a s prihliadnutím k výkladu priaznivejšieho pre spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka) súd dospel k záveru, že zmluva o pripojení spolu s dodatkom zo dňa 06.10.2010, od ktorých odvodzuje uplatnený nárok navrhovateľ, dosahuje značnú intenzitu nevyváženej a výskytu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Teda v danom prípade súd v zmysle § 153 ods. 3 O.s.p. vo výroku rozsudku určil, že určitá podmienka použitá v spotrebiteľskej zmluve dodávateľom je neprijateľná. Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Súd pri svojom rozhodnutí vychádzal i zo Smernice rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, kde v čl. 3 ods. 2 sa nepovažuje podmienka za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ nebol preto schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ si návrhom na začatie konania voči odporcovi uplatnil právo na zaplatenie sumy 259,52 eura s príslušenstvom. Súd mu vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti priznal nárok na zaplatenie sumy 118,52 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25%, keď sadzba ECB ku dňu 06.05.2011 bola 1,25%. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Z hľadiska zásady úspešnosti priznaný nárok predstavuje úspech navrhovateľa. Rozdiel, a teda suma 141 eur jeho neúspech. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ bol v konaní viac neúspešný ako úspešný, avšak možno konštatovať, že úspech odporcu je len nepatrný (22,48 eura), preto súd vyslovil, že na náhradu trov nemá právo žiadny z účastníkov.

Súd lehotu na splnenie povinnosti uloženej odporcovi týmto rozsudkom určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave, trojmo.

Základnými náležitosťami odvolania sú: všeobecné náležitosti (z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.